

Μηνιαία Έκδοση

Ι.Ν. Αγ.Θεοδώρου Τήρωνος

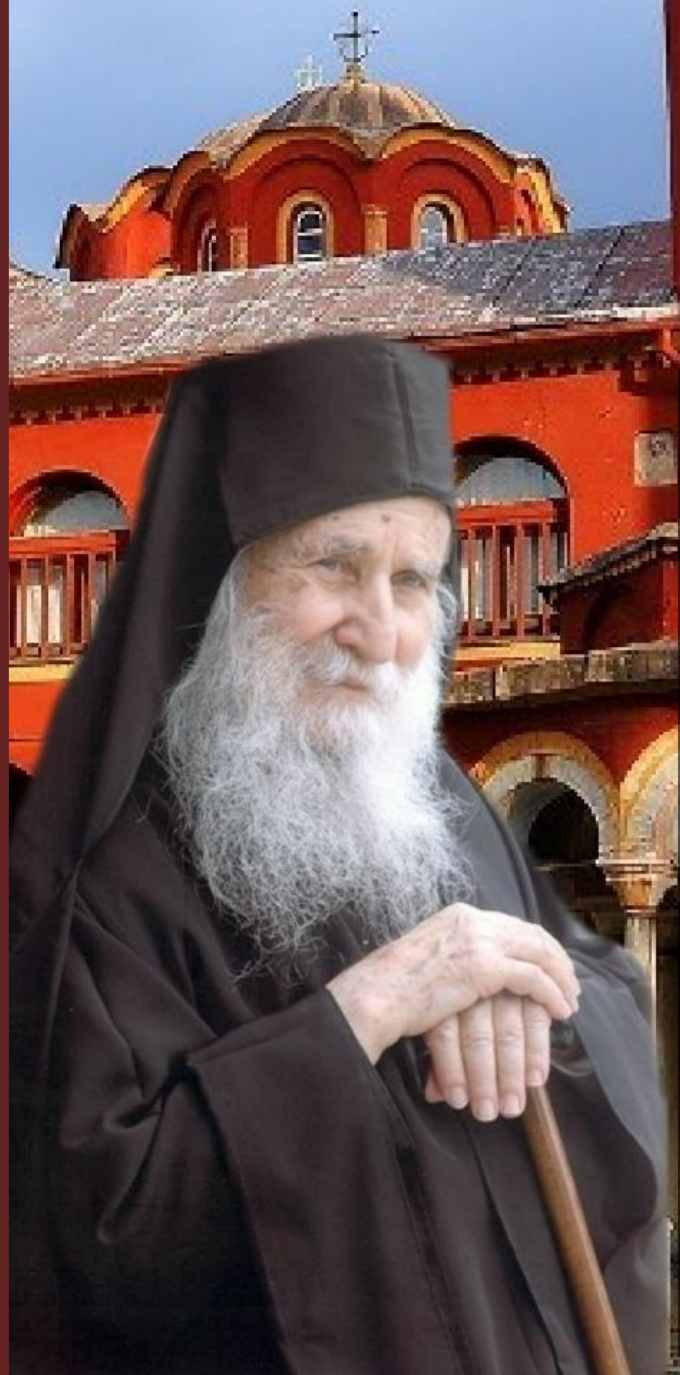
Μοναγρούλλι - Λεμεσός

Έτος 15ον , Αρ. Τεύχος 5^ο , Φεβρουαρίου, 2022

«Ο ΤΗΡΩΝ»

<http://o-tiron.blogspot.com>

“Οσοι θέλουν ρά ἀπαλλαγῶν
ἀπὸ τῆς καταδίκης τοῦ θανάτου
καί ρά ἐπιστρέψουν στὰ
ἀγαθὰ τῶν θείων ἐπαγγελιῶν
τοῦ σωτήρα μας Χριστοῦ, μόνο
μέ τῆς ἀσκήσεως καί τῆς
φιλοπορίας θά ἐπιτύχουν αὐτόν
τό σκοπό.

~ Γέροντας Ἰωσήφ Βατοπαιδινός ~

Μηνιαία Έκδοση

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος,
Μοναγρούλλι

Έτος 15^{ον} - Τεύχος 5^ο

Φεβρουαρίου, 2022

«Ο ΤΗΡΩΝ»

Ιδιοκτήτης:

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος
Μοναγρούλλι - Λεμεσός

Τήλ./Φάξ: 25632879.

Εφημέριος:

Πρωτοπρεσβ. Γεώργιος Κόρτας,
Τήλ.: 97668822

Email: p.georgios@gmail.com

Παρεκκλήσια:

(α) Αγίων Αναργύρων (1^η Νοε)

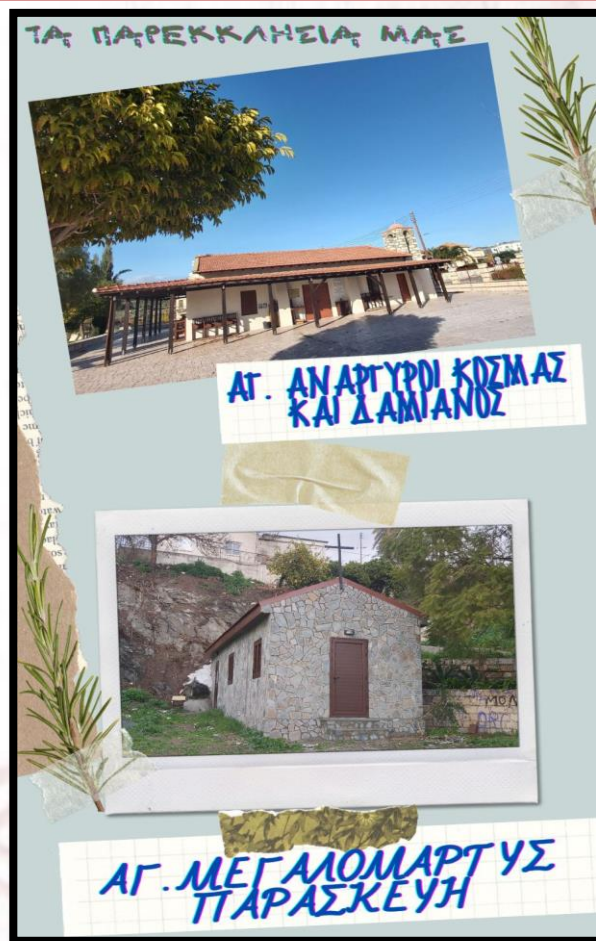
(β) Αγίας Παρασκευής (26^{ης} Ιουλ)

Ιδιαίτερες εὐχαριστίες ἀνήκουν στο
τυπογραφείο **Χριστάκη**
Χαραλάμπους, το οποίο ανέλαβε τὰ
ἔξοδα τοῦ μηνιαίου περιοδικοῦ. Στα
κείμενα διατηρεῖται ἡ ορθογραφία
τῶν συγγραφέων.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ Ἐν Χριστῷ Ζωή	3
Υποταγῇ στό Θεῷ Δέλημα	4
Πῶς ἐπιβουλεύει τὸν ἄνθρωπο ἡ ἁμαρτία;	5
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ Ελέησον Μέ	6-7
«Πάντα ὅσα ἔαν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ πιστεύοντες λήψεσθε»	8-9
Ἡ Δεία Χάρις	10
Αγιογράφηση Παρεκκλησίου Αγ. Αναργύρων	11
Ημερολόγιο - Ανακοινώσεις	12

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΑΘΩΝΑ

«Ἡ Ἐν Χριστῷ Ζωή»

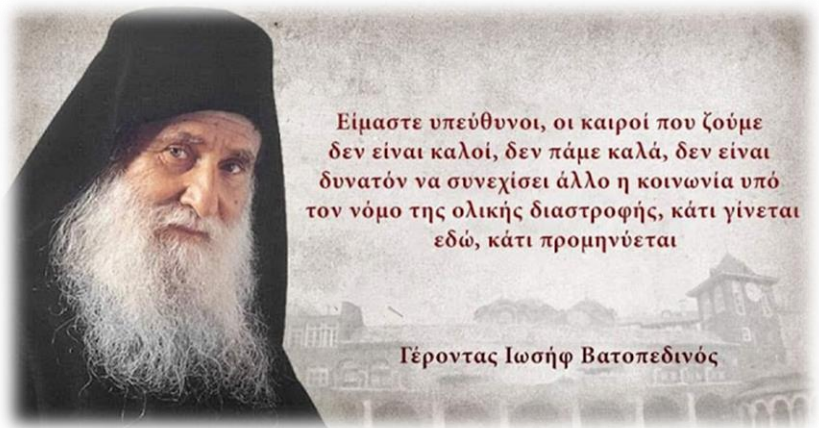
«Μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντέλειαι τοῦ αἰῶνος» (Ματθ. 28, 20). Αὐτὸ τὸ «μεθ' ὑμῶν εἰμι» πρέπει νὰ τὸ προσέξωμε πάρα πολύ, ἐὰν πράγματι εἶναι «μεθ' ἡμῶν». Διότι «δυνάμει» ὁ Θεὸς Λόγος εἶναι «μεθ' ἡμῶν». «Δυνάμει» δὲν ἀπουσιάζει ἀπὸ πουθενά. Ἐὰν ἀπουσιάσῃ κλάσμα δευτερολέπτου ἀπὸ τὴν κτίσι, αὕτὴ θὰ ἐξαφανισθῇ. Αὐτὸς εἶναι τὸ Πᾶν τοῦ παντός. «Δυνάμει» εἶναι μαζί μας. Εἶναι ὅμως «ἐνεργεία» μαζί μας; Λέγει ἓνα σοφὸ λόγος ὁ Ὁριγένης: «Τί μοι ὄφελος, εἰ ὁ Λόγος σεσάρκωται καὶ ἐγὼ Αὐτὸν οὐ κατέχω;» Καὶ λέω καὶ ἐγὼ τώρα. Τί θὰ μᾶς ὠφελήσῃ ἐὰν «δυνάμει» εἶναι μαζί μας ὁ Θεὸς Λόγος, ἀφοῦ «ἐνεργεία» δὲν τὸν αἰσθανόμεθα; Καὶ φυσικὰ δὲν πταίει Αὐτός. Πταίουμε ἐμεῖς, μὴ κάνοντας καλὸ χειρισμό. Γι' αὐτὸ ἡ προσοχή μας νὰ εἶναι. Στὸ πῶς ἀνὰ πᾶσαν ὥρα νὰ μὴν χάνωμε τίς εὐκαιρίες καὶ τὰ μέσα ποὺ θέτουν εἰς ἐνέργεια τὴν παρουσία τῆς θείας Χάριτος. Μαζί μὲ αὕτη, ποὺ «τὰ ἀσθενῆ θεραπεύει καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῖ» νὰ ἀξιωθοῦμε νὰ ὁλοκληρώσουμε τὸν σκοπὸ μας πρὸς ἐπιτυχία, διότι «αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσιν» .

Ἡ ἀποτίμηση καὶ ἀντιγραφή τοῦ πρότυπου βίου τοῦ Κυρίου μας. Ὅλες οἱ πτυχές τοῦ πανάρετου βίου τοῦ Κυρίου μας γιὰ μᾶς τελέστηκαν, γιὰ νὰ μάθουμε πρακτικὰ τὸν τρόπο τοῦ καθήκοντός μας ἀφοῦ πάθαμε ὁλοκληρωτικὴ διαστροφή μετὰ τὴν πτώση. Καὶ ὁ νόμος τῆς υγείας ἐπιβάλλει τὴν ἐπιστροφή καὶ ὁ φόρος τῆς ἀγάπης περισσότερο μᾶς προκαλεῖ...

Ἡ ἐν Χριστῷ ζωὴ φανερώνει ὅτι ὁ Θεὸς καὶ σωτήρας μας συμπεριφέρεται σὰν νὰ εἴμαστε ἴσοι μὲ αὐτόν καὶ ἀπόδειξη εἶναι ὅτι δὲν μᾶς ἐπιβάλλεται διὰ τῆς βίας. Ὁ ἴδιος λέγει: «Ὅπου εἰμι ἐγὼ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμός ἔσται» (Ἰωαν. ιβ'26) μὲ τὴν προϋπόθεση ὅτι ὁ διάκονος τὸν ἀκολουθεῖ μέχρι τέλους «αἴρων τὸν σταυρόν αὐτοῦ» (Ματθ. ιστ'24) .

Υποταγή στό Θεῖο θέλημα

Είναι η πραγματική πίστι πού σημαίνει υποταγή στό Θεῖο θέλημα. Ἐμεῖς εἴμεθα ἔτοιμοι νά προσφέρουμε ὅ,τι θέλει ὁ Θεός. Αὕτη ἡ υποταγή στό Θεῖο θέλημα, εἶναι αὐτό πού περικλείεται στήν ἐντολή «ἀγαπήσεις Κύριον τόν Θεόν σου ἐξ ὅλης ψυχῆς, ἐξ ὅλης καρδίας, ἐξ ὅλης διανοίας». Μὲ τὴν υποταγή στὸν Θεό, ἐφαρμόζομε τὴν ἀγάπη μας πρακτικά. Ἡ υποταγή εἶναι τὸ ὄργανο τῆς ἀγάπης. Ἀγάπη ἀφηρημένη δὲν εἶναι δυνατό νά ὑπάρξῃ. Ἡ ἀγάπη εἶναι συγκεκριμένη. Πῶς θὰ μεταδώσῃς πρακτικὴ ἀγάπη ἐὰν δὲν κινηθῇς νά ὑπηρετήσῃς αὐτὸν πού λέγεις ὅτι ἀγαπᾷς; Ἀφοῦ λοιπὸν πιστεύσῃς στὸν Θεὸ θὰ ἐφαρμόσῃς καὶ αὐτὰ πού ζητᾷ ἀπὸ σένα, μὲ ὅλη σου τὴν ψυχή. Ἀποδεικνύοντας ὅτι ἐξ ὁλοκλήρου ἀγαπᾷμε τὸν Θεὸ καὶ προτιμοῦμε Αὐτὸν καὶ τὸ θέλημά Του, περισσότερο καὶ ἀπὸ τὴν ἰδική μας ζωή, πείθομε τὸν Θεὸ καὶ ἔρχεται καὶ ἐνώνεται μαζί μας.

Γίνεται ἡ πραγματικὴ ἔνωσι Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου, αὐτὸ πού ὀνομάζομε «Θεανθρωπισμός», πού μὲ τὴν παρουσία Του ὁ Θεὸς Λόγος μᾶς ἐδίδαξε πρακτικά. Καὶ ὅταν ἔμεις δώσωμε στὸν Θεὸ ὅ,τι ὑπάρχει μέσα στὸ περιθώριο τῆς ἀγάπης μας, τότε καὶ Αὐτὸς δίδει ὅ,τι ἔχει πρὸς ἡμᾶς. Τὴν ἰδική Του ἀγάπη, τὶς ἰδικές Του ὑποσχέσεις. Ἐφαρμόζεται αὐτὸ πού λέγει ὁ Ἰησοῦς μας. «Ἐκεῖνος ἐστὶν ὁ ἀγαπῶν με, ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου καὶ τηρῶν αὐτάς» καὶ τότε «ὁ ἀγαπῶν με ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου καὶ ἐγὼ καὶ ὁ Πατὴρ ἔλευσόμεθα καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν».

Ἡ διάθεσί μας πρὸς τὸ Θεῖο, δὲν θὰ πρέπει νά εἶναι οὔτε ἐξ ἀνάγκης, οὔτε ἀπὸ φόβο, οὔτε ἀπὸ ἰδιοτέλεια. Ἀπλούστατα πιστεύουμε στὸν Χριστό μας, γιατί τὸ ἀξίζει· τὸν ἀκολουθοῦμε, γιατί τοῦ ἀρμόζει· τὸν λατρεύομε, γιατί εἶναι αὐτὸς τὸ κέντρο πάσης λατρείας, πάσης τιμῆς καὶ πάσης δόξης ξέρομε ὅτι ἡ Παναγαθότης Του θὰ μᾶς χαρίσῃ «Αὐτὸν καὶ τὰ Αὐτοῦ», κινούμεθα πάντοτε ἀπὸ ἀγάπη.

Γερ. Ἰωσήφ Βατοπαιδινού, Διδαχές ἀπὸ τὸν Ἀθῶνα

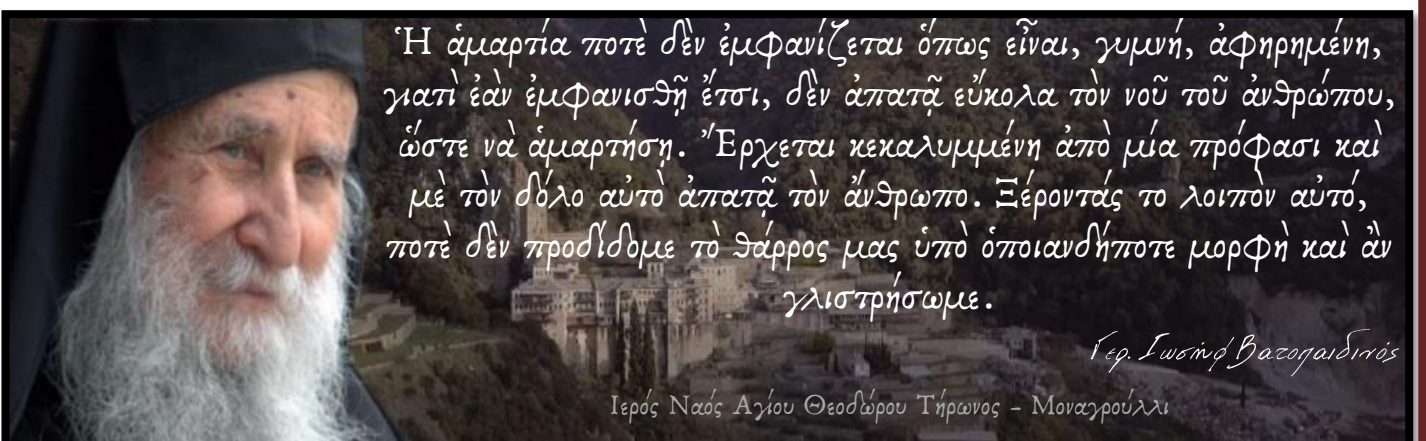
Πῶς ἐπιβουλεύει τὸν ἄνθρωπο ἡ ἁμαρτία;

Ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος, ἀφοῦ παραδόθηκε ὁλόκληρος στό ἔρεβος τοῦ ἀναρχισμοῦ, παραιτεῖται ἀπό κάθε πρωτοβουλία ἀντίστασης κατὰ τοῦ παραλόγου. Θεωρεῖ μάλιστα τήν ὑποχρεωτική ἀποφυγή τῆς ἁμαρτίας ὡς ἀνελεύθερο μέσο πού στρέφεται κατὰ τῆς ἐλευθερίας του καί αὐτό ἀκριβῶς εἶναι ὁ θρίαμβος τοῦ ἐχθροῦ μας διαβόλου!

Ἡ ἁμαρτία ἐπιδιώκει νά ἀπατήσῃ τὸν ἄνθρωπο, διότι ἡ φύσις της, ἂν τήν ἐρευνήσωμε, εἶναι ἀπάτη. Στὴν οὐσία δὲν ὑπάρχει κακό, ἀλλὰ τὸ νόημα εἶναι πού τὸ μεταβάλλει. Ἐπειδὴ ἀκριβῶς μεταβαλλόμενη διὰ τοῦ νοήματος μία πράξι γίνεται ἔνοχη, ἐὰν δὲν καλυφθῇ ἀπὸ τὴν πρόφασιν τῆς ἀπάτης, δὲν πλανᾶται ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου. Γιὰ νὰ ἀψηφᾷ τὸν κίνδυνο, πρέπει αὐτὸς νὰ συγκαλυφθῇ μὲ κάποιον τρόπο, οὕτως ὥστε νά ἀπατήσῃ τὸν ἄνθρωπο καὶ νά πέσῃ στὴν παγίδα. Αὐτὸς εἶναι ὁ ἀπατηλὸς τρόπος τῆς προβολῆς τῆς ἁμαρτίας, τοῦ κακοῦ καὶ μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο συλλαμβάνεται ὁ ἄνθρωπος, ἐλέγχεται ὡς ἄπιστος καὶ ὅτι οἱ ὑποσχέσεις του πρὸς τὸν Θεό, πῶς θὰ τὸν ἀγαπᾷ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, εἶναι ψευδεῖς. Ἐνας μεγάλος ἰσχυρὸς παράγων, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ συντελεστὴς τῆς ἐπιτυχίας μας, εἶναι ἀκριβῶς τὸ νά κρατήσῃ ὁ ἄνθρωπος τὸ θάρρος του.

Πῶς ἐπιβουλεύει τὸν ἄνθρωπο ἡ ἁμαρτία; Κεντᾷ ἀπὸ τὰ ἔξω, κατ' εὐθείαν. Ρίπτει στὴν ὁθόνη τῆς διανοίας τὴν εἰκόνα, ὅποιανδήποτε εἰκόνα ἐφάμαρτη καὶ προκαλεῖ τὸν νοῦ. Τὸν προκαλεῖ νά περιεργαστῇ τὴν εἰκόνα. Ὁ νοῦς πρέπει νά προσέξῃ. Τί εἶναι αὕτὴ ἡ εἰκόνα; Χρειάζεται ἢ ὄχι; Ἄν ὁ νοῦς εἶναι ὑγιής, τὴν ἀπορρίπτει ἀμέσως. «Ὑπάγε ὀπίσω μου, σατανᾶ, Κύριον τὸν Θεόν μου προσκυνήσω καὶ Αὐτῷ Μόνῳ λατρεύσω».

Γερ. Ἰωσήφ Βατοπαιδινού

Ἡ ἁμαρτία ποτὲ δὲν ἐμφανίζεται ὅπως εἶναι, γυμνή, ἀφηρημένη, γὰρ ἐὰν ἐμφανισθῇ ἔτσι, δὲν ἀπατᾷ εὐκόλα τὸν νοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε νά ἁμαρτήσῃ. Ἐρχεται κεκαλυμμένη ἀπὸ μία πρόφασιν καὶ μὲ τὸν δόλο αὐτὸ ἀπατᾷ τὸν ἄνθρωπο. Ξέροντάς το λοιπὸν αὐτό, ποτὲ δὲν προδίδομε τὸ θάρρος μας ὑπὸ ὅποιανδήποτε μορφήν καὶ ἂν γλιστρήσωμε.

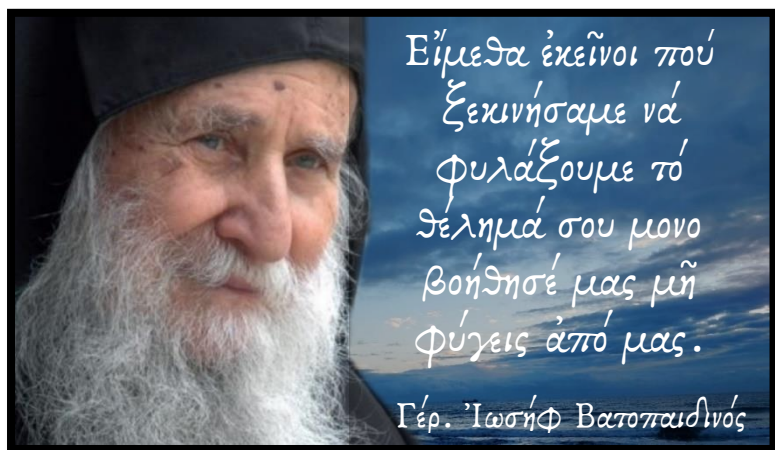
Γερ. Ἰωσήφ Βατοπαιδινός

Ἱερός Ναός Αγίου Θεοδώρου Τήρωνος - Μοναχρούλλι

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ Ἐλέησον Μέ

Ἐὰν ἡ προσευχή εἶναι «συνουσία καί ἔνωσις ἀνθρώπου καί Θεοῦ», κατά τόν Ἰωάννη τῆς Κλίμακος, καί «ὁμιλία νού πρὸς Θεόν», κατά τόν Ὅσιο Νεῖλο, ὁ κάθε πιστός ὀφείλει περισσότερη προσπάθεια στοὺς τρόπους καί τὰ μέσα πού προκαλοῦν αὐτὴν τὴν ἐπιτυχία, για νὰ ἐπιβραβεύσῃ ὁ ἀγαθὸς Δεσπότης μας τὴν καλὴ προθέσι καί νὰ δώσῃ Αὐτός «εὐχὴν τοῖς εὐχομένοις».

Οἱ πάσης πνευματικῆς ἐμπειρίας κατοχοὶ θεοφόροι Πατέρες μας, διανύσαντες τὸ πλεῖστον τῆς ἱεραῆς προσπαθείας τῶν στήν μακαρία προσευχή, μᾶς παρέδωσαν σὰν τὴν πλεόν λυσιτελεῖ μέθοδον πρὸς τὴν ὁμοίωσιν τοῦ Θεοῦ τὴν κατά τὸ δυνατόν συνεχὴ ἐπικλῆσι τοῦ

Ἰησοῦ διὰ τῆς συντόμου αὐτῆς εὐχῆς.

Ἡ μονολόγιστη θεία ἐπικλῆσι προτιμᾶται καί ἐπιβάλλεται νὰ ἀσκῆται κατά τὴν ἀτομικὴ προσευχή τοῦ καθενός καί ἰδιαίτερα τῶν Μοναχῶν, τῶν ὁποίων κύριο μέλημα καί βασικὸ ἔργο εἶναι ἡ ἀδιάλειπτη εὐχή. Τὸ ἀπλό καί ὀλιγολογό

περιεχόμενο αὐτῆς τῆς μικρῆς προσευχῆς ἐπιτρέπει τὴν ἐπιτυχή ἐφαρμογὴ τῆς ἐντολῆς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου «ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε» καί μπορεῖ εὐκολὰ νὰ λέγεται παντοῦ καί παντότε, ἀσχέτως χρόνου, χώρου καί προσώπων.

Ἡ συντομὴ αὕτη εὐχή τοῦ Ἰησοῦ περιέχει βαθύ θεολογικὸ νόημα καί ἡ ἀποδοσί τῆς πληροφορεῖ ἀνωθεν κάθε πιστόν ἐπιζητοῦντα τὸ θεῖον ἔλεος καί γι' αὐτό δικαίως ἔχει καθιερωθῇ ὥς ἡ ἐπικρατέστερη κατ' ἰδίαν προσευχή τῶν Χριστιανῶν. Διὰ τοῦ «Κύριε» ὁμολογοῦμε τὴν θεοπρεπὴ θεία κυριότητα καί μεγαλωσύνη, ἐνῶ συγχρόνους ἀναγνωρίζομε τὸ καθῆκον τῆς πίστεως καί ὑπακοῆς μας στὸν Κύριο καί Θεό μας. Διὰ τοῦ «Ἰησοῦ Χριστέ» ὁμολογοῦμε πᾶσαν τὴν κοσμοσωτήριον οἰκονομία καί διὰ τοῦ «ἐλέησον ἡμᾶς» τὴν πραγματωθεῖσα σωτηρία καί ὅλη τὴν ἐσχατολογικὴν ἔννοια τῶν θείων ἐπαγγελιῶν περι

ἀνακαινισμού καὶ τελειώσεως τῶν πάντων ἐν τῷ Χριστῷ, καθὼς ἡ Ἐκκλησία μᾶς πρεσβεύει.

Ἀπαραίτητος ὅρος καὶ καθῆκον παντός θέλοντος νὰ ἀσχοληθῇ μέ τό ἀγγελικόν αὐτό ἔργο καὶ ἐπάγγελμα εἶναι ἡ σωστή καὶ εἰλικρινής μετάνοια, διότι «ἐν σώματι καταχρέω ἁμαρτίας Θεός οὐκ εἰσελεύσεται». Ἡ θεία χάρις δέν εἶναι μαγεία, οὔτε γιόγκα, οὔτε ἄλλος τρόπος αἰσθησιασμοῦ ἢ φανταστικοῦ θεάματος, ἀλλά θεία ἀποκάλυψι καὶ ἐνοίκησι καὶ συνάντησι προσωπική τοῦ Θεοῦ μέ τόν ἄνθρωπο. Ὁ Θεός παρέχει καὶ ὁ ἄνθρωπος λαμβάνει, ἔαν πιστεύσῃ ὁλοκληρωτικά καὶ ὑποταχθῇ στό θεῖον θέλημα καί, κατὰ συνέπειαν, ἀρνηθῇ καὶ ἀποστραφῇ κάθε κακίαν.

Γέρ. Ἰωσήφ Βατοπαιδινού, Λόγοι Παρακλήσεως

Γιὰ νὰ δείξωμε πρακτικὰ πόσο ἀγαποῦμε τὸν Θεό, πρέπει νὰ τηροῦμε τὶς ἐντολές Του «ὁ μὴ ἀγαπῶν με, τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ» (Ἰωάν. 14,23) καὶ πάλι «ἐκεῖνος ἐστὶν ὁ ἀγαπῶν με, ὁ ἔχων τὰς ἐντολὰς μου καὶ τηρῶν αὐτάς» (Ἰωάν. 14,21) Αὐτὴ ἀρχίζει ἀπὸ τὴν μνήμη τοῦ Θεοῦ. Ἕνας ἄνθρωπος ὁ ὅποιος λέει ὅτι ἀγαπᾷ κάποιον καὶ δὲν τὸν ἐνθυμᾶται, εἶναι σὰν νὰ μὴ λέγῃ τὴν ἀλήθεια. Ἐὰν καὶ ἐμεῖς πραγματικὰ θέλωμε νὰ ἀγαπήσωμε τὸν Θεό, εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ βιάσωμε τὸν ἑαυτό μας στὴν συνεχῆ μνήμη Του. Νὰ γίνῃ αὐτὸ ποὺ λέει ὁ Ἅγ. Γρηγόριος ὁ Θεολόγος· «μνημονευτέον τοῦ Θεοῦ μᾶλλον ἢ ἀναπνευστέον».

Γέρ. Ἰωσήφ Βατοπαιδινός
Ι.Ν. ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΤΗΡΩΝΟΣ - ΜΟΝΑΓΡΟΝΗ

«Πάντα ὅσα ἔαν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ πιστεύοντες λήψετε»

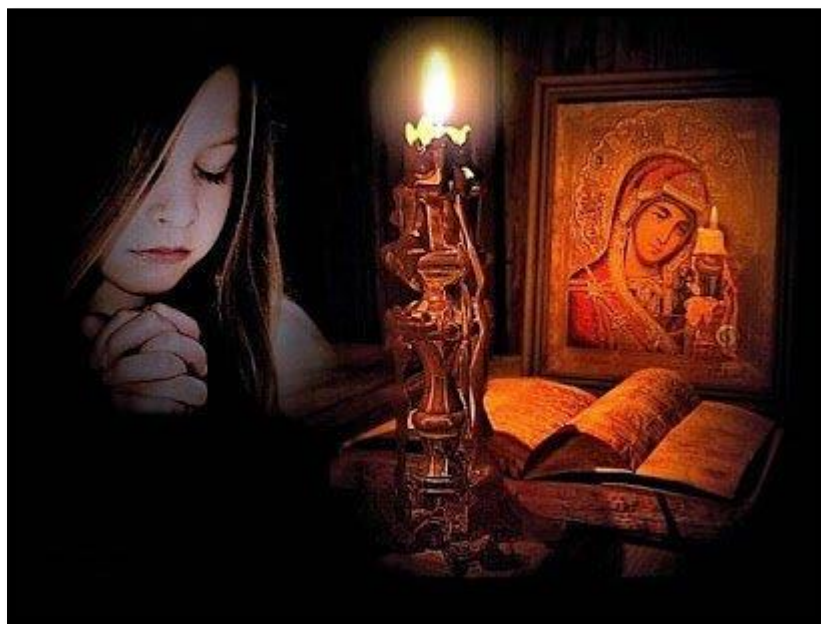
«Ἐν παντί τῇ προσευχῇ καί τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωρίζεσθω πρὸς τὸν Θεόν» (Φίλ. 4, 6), λέγει ὁ Παῦλος, καί ὁ Κύριος «καί πάντα ὅσα ἔαν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ πιστεύοντες λήψετε» (Μθ. 21, 22).

Κρούετε, αἰτεῖτε καί ζητεῖτε διὰ παντός, διὰ τῆς μονολογίστου καί μικρῆς αὐτῆς εὐχούλας, τό θεῖον ἔλεος ἐν παντί καιρῷ καί τόπῳ καί πράγματι καί δέν θά λείψῃ ἀφορμὴ σκέπης καί σωτηρίας ἀπὸ μέρους τῆς πανσωστικῆς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν προνοίας νᾶ σᾶς παρηγορή. Αὐτό μᾶς παραδίδουν οἱ παλαιοί καί οἱ σύγχρονοι Πατέρες μας καί ἄς μὴ μετράῃ κανεῖς τό τέρμα τῆς ὑψηλοτάτης θεωρίας, ποῦ εἶναι τό ὑπερτατον ἀξίωμα, ὅπου ὁδηγεῖ ἡ τελειότης τῆς προσευχῆς. Ἡ κατόρθωσι τοῦ τελείου εἶναι σπάνια καί μόνον ἀπὸ τοὺς εἰδικούς καί λίγους ἀγωνιστᾶς καί ἡσυχαστᾶς εἶναι δυνατόν μέ τὴν χάρι τοῦ Θεοῦ νᾶ ἐπιτευχθῇ. Ὅμως οἱ καρποὶ τῆς προσευχῆς, ἀπὸ αὐτό τό ξεκίνημά της καί σέ ὅλη τὴν ἔκτασι τῆς ἐνεργείας της, εἶναι τόσο γλυκεῖς, τόσο πλούσιοι, τόσον ἐπωφελεῖς, πού συμπληρῶνουν κάθε κενό, κάθε ἀπορία καί κάθε ἀναγκην ὅπου εὐρίσκει ὁ καθένας.

Στὴν ἀρχὴ νά λέγεται μέ ἐπιμονή καί, ἂν εἶναι τρόπος καί ἐπιτρέπει τό περιβάλλον, λίγο ψιθυριστά, γιατί ὁ ἥχος τῶν λόγων τῆς εὐχῆς βοηθάει τὸν νοῦ νά συγκρατῇται εὐκολώτερα. Μετά, ἡ βία τῆς ἐπιμονῆς, εἴτε μένει ὁ νοῦς εἴτε φεύγει, προκαλεῖ τὴν ἔξι καί συνήθεια καί αὐτό σὺν τῷ χρόνῳ μειώνει τὴν ἔντασι τῆς προσπάθειας. Ἐπειτα, καί ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς, ἀφοῦ τὸν ἐπικαλούμεθα τόσον ἐπιμονα, δέν θ' ἀργήσῃ νά δείξῃ τὴν παρουσία τοῦ μέ μια κατάλληλη ἐνέργεια τῆς χάριτός τοῦ καί αὐτό γίνεται πλέον «πεῖρα θείας ἀντιλήψεως», ἡ ὁποία πείθει τὸν νοῦ νά παραμένη στὴν εὐχὴ μέ βεβαία πλέον ἐλπίδα.

Ὁ τεχνητός τρόπος τῆς καταβάσεως καί συγκρατήσεως τοῦ νοῦ στήν καρδιά διά τῆς εἰσπνοῆς καί ἐκπνοῆς δέν συνιστᾶται στόν καθένα, καί ἰδίως στούς εἰσαγωγικούς, καί ἄς ἀποφεύγεται μάλλον, ἕως ὅτου ἡ καλή ἔξι τῆς εὐχῆς ἐπικρατήση καί δείξη ἡ χάρις τήν παρουσία της, ὅποτε ἡ προοδος τῆς χάριτος θά διδάξῃ μόνη τῆς τούς ἄξιους αὐτῆς τῆς καταστάσεως. «Τό γάρ τί προσευζόμεθα καθ' ὃ δεῖ οὐκ οἶδαμεν, ἀλλ' αὐτό τό Πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει ὑπέρ ἡμῶν στεναγμοῖς ἀλαλήτοις» (Ρώμ. 8, 26).

Ἐκεῖνο πού μετ' ἐπιμονῆς συνιστοῦμε εἰς πάντας τούς πιστούς εἶναι ἡ ἐπιμονή προσπάθεια τῆς εὐχῆς καί, ἂν τοῦτο ἔχῃ συνδρομή καί τήν κατά Θεόν μετάνοια, δέν ἔχω πῶς νά περιγράψω τήν ἀκολουθοῦσαν ὠφέλεια καί μάλιστα σήμερα, πού ἡ ζωή μᾶς εἶναι σοβαρά προβληματική. Τό γλυκύ ὄνομα

τοῦ Κυρίου μᾶς Ἰησοῦ Χριστοῦ συχνότατα περιστρεφόμενον ἐντός μᾶς μαστίζει τίς ἀντικείμενες δυνάμεις, πού μέσω τῶν μελῶν τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου μᾶς βιάζονται πρὸς τήν ἁμαρτία. Ἐπειτα, τό θεῖον αὐτό ὄνομα μεταδίδει εἰς ὅλο τόν ψυχικό μᾶς κόσμον ἐκ τῆς χάριτος καί δυνάμεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, ἵνα καί ἡμεῖς — κατά τόν Παῦλον — πάντα ἰσχύωμεν ὑπ' Αὐτοῦ κρατούμενοι. Αὐτός γάρ ἐστίν ἡ εἰρήνη ἡμῶν καί Αὐτῷ μέλει περί ἡμῶν, νύν καί εἰς τούς αἰῶνας, ἀμήν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησον με

Ὅπως τὸ πυρακτωμένο σίδηρο γίνεται ἀπλησίαστο, ἔτσι γίνεται καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ ἔχοντος τὴν εὐχὴν τοῦ Χριστοῦ. Οἱ δαίμονες δὲν τὴν πλησιάζουν. Πῶς νὰ τὴν ἐγγίσουν; Ἐὰν τὴν ἐγγίσουν θὰ καοῦν ἀπὸ τὸ θεϊκὸν πῦρ ποὺ περικλεῖται μέσα τὸ θεῖον ὄνομα.

Γέρων Ἰωσήφ ὁ Ἡσυχαστής (1898-1959)

Γέρ. Ἰωσήφ Βατοπαιδινός,
Λόγοι Παρακλήσεως

Ἡ θεία Χάρις

Ἐάν θὰ βγοῦν ἀπὸ μέσα μας οἱ ρίζες τῶν κακῶν καὶ στὴ θέσι τους θὰ σφηνωθοῦν οἱ ρίζες τῶν καλῶν καὶ θὰ ἀρχίσουν μέσα μας νὰ καρποφοροῦν οἱ ἀγαθὲς μνημέες καὶ οἱ ἀρετές, αὐτὸ δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἐμᾶς. Τὸ νοσταλγοῦμε, τὸ προσμένουμε, τὸ ἐλπίζουμε, τὸ πιστεύουμε, δὲν τὸ κρατοῦμε. Αὐτὸ θὰ τὸ δώσῃ μόνο ἡ θεία Χάρις, τὴν ὁποία ἀναμένουμε. Δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν ἰδιὸκό μας ἔλεγχο. Ἀπὸ τὸν ἰδιὸκό μας ἔλεγχο ἐξαρτᾶται μόνο τὸ νὰ ἀπέχομε πρακτικὰ ἀπὸ κάθε τί, ποὺ λέγεται καὶ εἶναι ἀμάρτημα. Καὶ μὲ ὅση δύναμι ἔχομε, νὰ εὐρισκόμεθα στὰ περιθώρια τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἀρετῆς. Αὐτὸ χάριτι Χριστοῦ λίγο-πολὺ τὸ κάνουμε. Μέχρι ἐδῶ φθάνει ἡ δύναμί μας. Τὰ ἄλλα ὅλα τὰ ἀναμένουμε διὰ τῆς πίστεως καὶ ἐφ' ὅσον ἔλθει ἡ Χάρις τὰ δίδει ἐκείνη. Καὶ στὸν πόλεμο αὐτό, θὰ δώσῃ ὁ Θεὸς καὶ τὴν κατάλληλη δύναμι. «Πιστὸς δὲ ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἑάσει ἡμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δυνάμεθα, ἀλλὰ ποιήσῃ σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἑκβασιν τοῦ δύνασθαι ὑμᾶς ὑπενεγκεῖν».

Εἶναι ἀδύνατο ἡ θεία Χάρις, ἡ ὁποία εἶναι μέσα μας, ὅταν τῆς δοθοῦν οἱ προϋποθέσεις, νὰ μὴν ἐνεργήσῃ. Γι' αὐτὸ ἐξ ἄλλου ὑπάρχει καὶ ἡ Ἐκκλησία, ἡ προέκτασι τοῦ Ἰησοῦ μαζί μας, ποὺ λέει ὅτι «μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας». Διὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν μυστηρίων προεκτείνεται μαζί μας καὶ συνεχίζει νὰ εὐρίσκεται πάντοτε μαζί μας, ὅποιανδὴποτε ὥρα ἐπικαλεσθοῦμε τὴν συμπαράστασί Του. Εἶναι τόσο ἀπλό. Ἀρκεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ ἀξιολογήσῃ τίς ἐνέργειές του στὴν ζωὴ αὐτὴ καὶ νὰ μὴν χάνῃ οὔτε χρόνο, οὔτε χῶρο, οὔτε πρόφασι, οὔτε δύναμι ἀπὸ ὅσας διαθέτει ἡ ψυχοσωματικὴ του ὄντοτης καὶ μὲ τὴν βοήθεια τῆς Χάριτος θὰ ἐπιτύχῃ τὴν σωτηρία του.

Γερ. Ἰωσήφ Βατοπαιδινού, Διδασκὴς ἀπὸ τὸν Ἀθῶνα

Αγιογράφηση Παρεκκλησίου Αγ. Αναργύρων Κοσμά και Δαμιανού

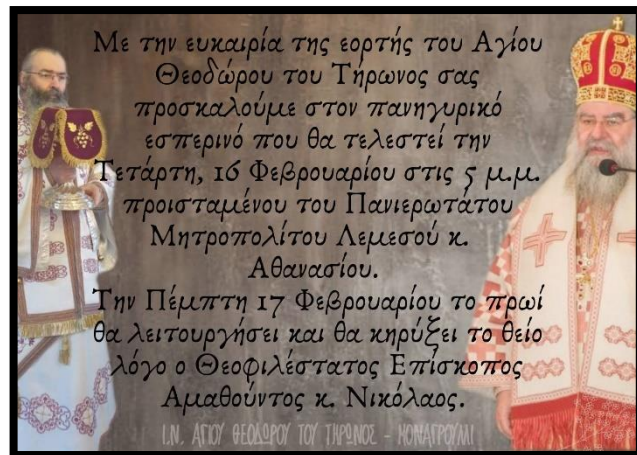
Με τη χάρη του Θεού και τη βοήθεια αγαπητών δωρητών έχουμε ξεκινήσει την αγιογράφηση του παρεκκλησίου μας. Ιδιαίτερες ευχαριστίες σε όλους/ όλες που ενδιαφέρθηκαν. Δόξα τω Θεώ, οι εικόνες μας έχουν όλες διατεθεί..

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΗΡΩΝΟΣ - ΜΟΝΑΓΡΟΥΛΛΙ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ «Ο ΤΗΡΩΝ» - ΣΕΡ.ΑΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ	ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟ
		1 † Τρέφανος, Πατριάρχης των Αντιόχειας. Αναστάσιον νεοτ.	2 † Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ	3 Σταύρον του Θεοδώρου, Αρχιεπίσκοπος Σαμαρείας ἐν Σέβας.	4 † Ιωάννου Πλάτωνος, Νικολάου διακόνου, Αβερκίου ιερέως.	5 Αγίας Θεοδώρας, Ποιμένη των μαρτύρων.
6 † ΙΣ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Χειμάρης) Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, Νικολάου μαρτύρου.	7 Παφνίκου ἐκ Λαυρεντίας, Δανάη των ἐν τῇ Σταυρῇ δεσφ.	8 Θεοδώρου τοῦ Σαρανταίου, Ζωζαρίου προσφύτου, Μακαρίου ἐκ Πάφου.	9 Νικηφόρου μαρτύρου, Φιλάρχου Κλέους, Πατριάρχης μαρτ.	10 Χαριστάκης ιερέως, Ζήνωνος ταξιάρχου, Βολαντίης.	11 † Βασίλειος ιερέως, Θεοδώρου Αβερκίου.	12 Μακκίου Αντιφάνου, Αναστάσιου Κ. Πάφου, Χρήστου νεοτ. τοῦ Κυπρίου.
13 † ΣΤ. ΛΟΥΚΑ (Χειμάρης) Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, Νικολάου μαρτύρου.	14 Αλέξανδρου, Μάρκου δούκ. Νικολάου νεοτ.	15 Οσκαρίου επισκόπου, Ευφρόνιου δούκ. Ανθίου δούκ. τοῦ ἐν Χίω.	16 Φωτεινῶν Πατριάρχης Κ. Πάφου, Πατριάρχης μαρτ.	17 † Θεοδώρου τοῦ Τύχωνος, Μακαρίου, Ποιτάρχης, Αλέξιος Σέβας.	18 † Μοντῶν ἐπισκ. Ρώμης, Αγαπίου ἐπισκόπου Σινδίου.	19 † Φιλότης Αθηνάϊος, Φιλόμου ἐκ Νικητίας νεοτ.
20 † ΣΤ. ΛΟΥΚΑ (Χειμάρης) Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, Νικολάου μαρτύρου.	21 Εὐφροσύνης Αντιφάνου, Ταυφίλου δούκ. τοῦ ἐν Σταυρῇ δεσφ.	22 Αθανασίου διακόνου, Νικολάου δούκ. Αθανάσιου δούκ. Αθανάσιου δούκ.	23 Πολυκαρπῶν μαρτύρων, Πολυκαρπῶν μαρτ. Πολυκαρπῶν δούκ.	24 † Α' καὶ Β' Εὐφροσύνης, Ταυφίλου Κεραλά, Ιωάννου Προσφύτου.	25 Τιμοθέου Κωνσταντίνου, Ρητίνου ἐπισκ. Σαλαμίνος.	26 † ΣΥΝΣΑΒΒΑΤΟΝ Πατριάρχης ἐκ Γάμου, Φωτεινῶν ἐκ Σαμαρείας, Θεοδώρου μαρτύρου.
27 † ΑΠΟΚΡΕΤΟΝ Προσκύνησις ἐκστασίας ἐκστασίας, ἐκστασίας δούκ. ἐκστασίας τοῦ ἁγίου.	28 Βασίλειος ἐπισκ. Νέστορος, Βάρωνος, Κυρίως.					

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

- Κατά την διάρκεια του εσπερινού και της Θείας Λειτουργίας Θα εκτίθεται για προσκύνημα τεμάχιο από το Ιερό Λείψανο του Αγ. Θεοδώρου του Τήρωνος.
- Τις Κυριακές της 13ης και 27ης Φεβρουαρίου, μετά τη Θεία λειτουργία θα γίνει η **ΘΕΙΑ ΜΕΤΑΛΗΨΙΣ ΑΣΘΕΝΩΝ ΣΤΑ ΣΠΙΤΙΑ ΤΟΥΣ.**
- Η ακολουθία τής Θείας Λειτουργίας τις Κυριακές και καθημερινές θα αρχίζει η ώρα 6:30 π.μ και τού Εσπερινού η ώρα 4:30 μ.μ

Οι κατηχητικές συνάξεις για παιδιά δημοτικού γίνονται κάθε Κυριακή στο Περιφερειακό Δημοτικό Σχ. Αγ. Αναργύρων η ώρα 10 π.μ. Για τα παιδιά Γυμνασίου και Λυκείου γίνονται στον Ι.Ν. Αγ. Θεοδώρου τις Κυριακές μετά τη Θεία Λειτουργία. Παρακαλώ όποιος/ά επιθυμεί αγιασμός στο σπίτι του ή τρισάγιο στο κοιμητήριο τού χωριού να επικοινωνεί έγκαιρα με τον ιερέα τής κοινότητάς μας στο τηλέφωνο 97668822. Όποιος/ά θέλει να κλείσει μυστήριο Γάμου ή βάφτισης παρακαλώ να έρχεται πρώτα στο ναό, για την καλύτερη συνεννόηση και γνωριμία με τον ιερέα, και μετά να κλείνει το κέντρο για αποφυγή παρεξηγήσεων. Εξομολογήσεις γίνονται κατόπιν συνεννοήσεως με τον Ιερέα μας.

ΤΟ ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ